

κι' ἀπὸ τᾶλλο τοὺς θεσμούς μας, πούχουν κλωτσοσκούφρα
 κι' ἄς ἴδουμε σὲ ποῖο μέρος ἡ μπαλάντζα θὰ βαρύνῃ.

Ὁ σιγγλὸς 'φουρκίστηκε
 γι' αὐτὴν τὴν κουντρούβαλα,
 και μὲς στὸ σπῆτι κλειστήκη
 σὰν ψάρι μὲς 'στὴ γαλάα,

κι' ἄφησε τὸν Φωκίωνα μονάχο μὲς 'στῆς μπόρας
 τοῦ πολεμάρχου Θεωωρῆ νὰ τρώῃ τῆς σπαλιόρας.

Πρωθυπουργέ, νὰ σέ χωρῶ, τὰ Παρλαμέντα κλειστά,
 κι' ἔβγα και σὺ 'στῆς ἔξοχαις ἀναπνοῆς νὰ πάρῃς,
 ἀναγαλλιάζουν οἱ Κορφοί, γιορτάζ' ἡ Μπέλλα Βίστα,
 χαίρει κι' ὁ Κόντε Μεταξὰς κι' ὁ Κοντε Φλαμπουριάρης.

Φ.— Σκιαβὸ, Προέσρα σοφοὺ Κουέρνιο,
 προβαίνει νεύοματρος μὲλι γιμάτος
 τῆς Ψωροκάστενας τῆς πολυφέρνου,
 και τὰ μελιμνα κανέις ποζάτος.
 Ὑστερα, Κόντη, θ' ἀρχίσ' ἡ γρίνα,
 νᾶσουνα πάντα 'στὸν πρῶτο μῆνα.

'Στὸν ψεύτη κόσμο και τὸν ἱναμίε
 πάντα ζητοῦμε κἀτὶ νὰ φάμε.
 Φάτε και πῆτε τώρα ντελόγκου
 προτοῦ ν' ἀρχίσῃ φωνὴ και κλάψα,
 προτοῦ ν' ἀρχίσῃ μούγγισμα βόγγου,
 και σὰς ἀφήσουν ἔνα νὰ στῆν κάψα.

Γέλασε, Κόντη καιμαροφροδῆ,
 δοῦλοι και λιμπεροὶ σοῦ κάνουν φέστα,
 τση βελτιώσεις βαλτρῆς 'στὸ ζυδί
 και δῆσολ' ἔπαρε τὰ μαυφέστα.

Ὅρσε λιμπερών μεγάλη στίβα,
 ὄρσε κι' Ἐλέγχων ξένα μπαλάντζα...
 Κόντη νὰ ζήσῃ... τόκα κι' ἔβιβα,
 πίνω γιὰ σένα μὲ μασκουλάντζα.

Ἐπιστολὴ 'στὸν Φασουλᾶ.

Κεραλλονιά.—Κύρ Φασουλᾶ, μὲ σοῦμα θὰ σοῦ κάνω
 τῆς φέστα, ὅπου κάναμε κι' εἴμετ γιὰ τὸν Ρωμῶνο.
 Σὰν μάθανε πῶς γέννηε Μινίστρος ραφινατός
 ὁ πρῶτος ντιλικάτος,
 ἐπάθανε σὰν ἀλαλιά και τοῦ σερβέλου ἀλάφι,
 κι' ἐπιάσαν τὸ σημανταρό και Ρακαντζῆ κι' Ἀνάλεψι.

Γιὰ τὸν Ρωμῶνο μας ποῦ λὲς ἀδάκοπη παρλάτα,
 Ἄθος ἐδῶ κι' Ἄθος ἐκεῖ,
 μὲ λέγαμε και μερικοὶ
 τὸν Ἄθος πῶς τὸν γύρεψαν και ξένα Κενσολάτα.

Ἐβαρούσανε καιμπαναριᾶ,
 μπλοκάρανε και τὰ χωριᾶ,
 και σμπάρους ἀμολάρανε, κι' ἔταν γιορτῆ και σκόλη,
 κι' ἔναψαν πολυκάντυλα 'στὸν Ἄγιο μας Γεράσιμο,
 κι' οἱ Ληζουριώτες 'σκούλασαν πῶς ἔχει τ' Ἄρροστλί
 τέτοιο Μινίστρο μὲ μονάκ σπουδαίο και διάσημο.

Χαρῆς μηνύματα,
 ντακάπο σμπάρι,
 δὲν εἶχε κύματα
 και τὸ Σαηνάρι.

Κι' ἔσηκωθήκανε
 κι' ἔβολτατζάρανε,
 κι' ἔκουραθήκανε
 κι' ἔμπατοσήρανε.

Ἄνοιθαι και μοσκιαῖς 'στὸν Ἄθος, κι' ἐγινόνταν πανηγύρι
 μὲς 'στὸ πρῶτο και λουσάτο κερραμένο τοῦ Σωτήρη.

Κορδομένος μὲς 'στ' ἄσπερι
 γιὰ τὸ νέο τὸ χαμπέρι
 νὰ κι' ὁ Νιόνιος ὁ Βαντώρος,
 ἀδουκάτος προφισόρος.

Κορδομένος κι' ὁ Μάρατος, ὁ φαγᾶς ὁ Παναγῆς,
 ποῦ δὲν πᾶνε μᾶτρός του μπᾶζα κάθε Λούκουλος τῆς γῆς.
 Πῶς ἔχρη κι' ὁ σπεσιτέρης, Νικολάκης ὁ Τρογιάνος,
 κι' εἶχε μὲς 'στὴ σπετασαρία
 βίζιτες και φασαρία,
 κι' ἀπὸ τῆ χαρᾶ κερρούσε ρετινούλαο και γιάνος.

Τέτοια γέννηαν, Φασουλᾶ,
 και μὲς 'στὴ φοῦρα τὴν πολλὴ
 ἀλίστα κι' ὁ παππᾶ-Χιῶδᾶς, ὅπουμαι κόντρα κόμμα,
 κι' ἐκίεος ποῦ λὲς ἀκόμα
 ἀνέθηκε κατᾶμονος εἰς τὸ καιμπαναριό του
 κι' ἐτήμαινε μὴν πάφουσε τὸ δάσκαλο τὸ γυιό του.

Κι' ἂν τύχαινε ἐδῶ και οὐθ' ἴφωναζες ὀλόρθος
 νὰ ζήσουν Ἄθος, Ἄραυις, Ἄρτανιάν και Πόρθος.

Ἄιδονοπούλου μέλαθρον και Παππαϊωνάου,
 στολιδί και καταφυγὴ κάθε πρωτευουσιάνου.

Ἦλθαν τὰ κανακάρικα τὰ κλοκαρινά,
 μὰς ἦλθαν, νάτα, νά.
 Τρέψετε γιὰ νὰ κόψετε τῆς ὥρας φορσιαῖς,
 πρωτευουσιάνοι λείοντες, γαμπρών κορμιστασιαῖς.

Ψυχοῦλα μου τί χρώματα,
 ψυχὴ μου τί κοψίματα,
 τί πόζαις, τί κορδῶματα,
 τί τέλεια ροψίματα.

Κι' ὁ Φασουλῆς ἴφωναξε μὲ τὴν Ξυλίνα μέση :
 εχάρᾶ 'στουσε ποῦ τὰ φορεῖ και ποῦ θὰ τὰ φορέισῃ.

Λεπτομαρῆς και γλαφυρᾶ τῆς Κρήτης ἱστορία,
 ὅπου κι' ἐμβρίθια πολλὴ και γνώσις κι' ἐμπειρία.
 Φιλάκης τὴν συνέρατῃς, γραφίς ἐκ τῶν σπανίων,
 Γυμασιάρχης ἄλλοτε τῆς Σύρου και Χανίων.

Οἱ Κρυσταλλίται, συλλογὴ τούτέστι πειρημάτων
 λεπτῶν και ντιλικάτων,
 στίχοι μεστοὶ νεότητος, φλεγῆς, φιλοπατρίας,
 ἔργον Μαρίας Πίπιζα, σεργιώσης ποιητρίας.

Λοιπὸν ἀπόψε γίνεται, σὰς λέμε νῆτα σκέτα,
 ἰκίνο τὸ περιφῆμο κονταίρο τοῦ Μολφῆτα.

Πρίγκηψ—Συγγρός, τούτέστι περιφῆμας και μόναις
 τοῦ Βυβλιοπολιεῖου τοῦ Κεντρικοῦ εἰκόνας.

Τὸ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὄλο μέτρα και ρυθμῶς,
 'στὸν Πινακῶτων τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμῶς.